

Zeer goed

Genesis 1 noemen wij het *scheppingsverhaal*. Maar je kunt het beter een *scheppingslied* of een *scheppingsgedicht* noemen. Lees het maar eens hardop. Dan merkt u het. Er zit een cadans in. Dan hoor je ook meteen dat het een soort refrein kent. 'Het werd avond en het werd morgen. De eerste/tweede/derde, enz. dag.' Het zingt!

Er zit ook nog een andere herhaling in. Ik doel op de woorden: 'En God zag dat het goed was.' Deze steeds terugkerende zin roept bij mij het beeld op van een Schepper die plezier heeft in zijn maaksel. Hij is tevreden, ja, blij met wat hij gemaakt heeft. Dat alles bereikt een glorieus hoogtepunt op de zesde dag. Dan staat er dat God keek naar alles wat hij gemaakt had en zag dat het zéér goed was. Het is meer dan voortreffelijk.

Dat straalt de schepping nog steeds uit. Natuurlijk, er is ook een bitter raadsel. Tot de natuur hoort ook de bacterie die lepra veroorzaakt. En de natuur kent ook aardbevingen en tsunami's. Met andere woorden: er loopt ook een barst door de schone schepping. Er zijn krachten in de natuur die je wreed kunt noemen.

Toch is er in de natuur van één ding géén sprake: van schuld. Je kunt een bacterie niet voor de rechter slepen. Je kunt de leeuwin niet verwijten dat ze een antilope grijpt. Ze kunnen immers niet kiezen. Daarom zit er ondanks alle hardheid een schuldeloosheid in de natuur. Een rest van een paradijs.

Daarnaast valt er nog zo onnoemelijk veel schoons te zien. Daarom begrijp ik mensen wel die zeggen dat ze God tegenkomen in de natuur. Hoewel ik zelf andere woorden zou kiezen. Ik zou zeggen: in de natuur kun je een vermoeden van God oplopen. Dat is indirecter. Een oude belijdenis sprak van schepselen die groot en klein de letters zijn van het boek van de schepping waarin van Gods grootheid te lezen is. Mooie omschrijving!

Toon Hermans bracht wat hij in de schepping las onder woorden in een eigen scheppingsgedichtje, getiteld 'Lieve kracht':

wie was het die de zon verzon
toen de allereerste dag begon
die sterren aanstak voor de nacht
het eerste vlokje sneeuw bedacht
wie blies de wind zijn adem in
gaf mens en dier en wezen
wie schreef de teksten, welke pen
voor merels en voor mezen

je voelt als iemand huilt of lacht
of als de regens zingen
dat zich één grote lieve kracht
verbergt in alle dingen.

In elk jaargetijde ligt het boek van de schepping open bij prachtige bladzijden.
Maar misschien hebben we in de zomer meer tijd en rust om dit boek van de
schepping te lezen. Daarom: veel leesplezier!